

Wydarzenie	MAREK	MATEUSZ	ŁUKASZ	JAN
Golgota i Ukrzyżowanie		33 Gdy przyszl na miejsce zwane Golgotą, to znaczy Miejscem Czaszki,	33 Gdy przyszl na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie.	17 A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. 18 Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa.
Podanie napoju	23 Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął.	34 dali Mu pić wino zaprawione goryczą. Skosztował, ale nie chciał pić.	34 Lecz Jezus mówił: « Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią ». Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.	
Rozdział szat	24 Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać.	35 Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy.	35 A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiłco mówili: «Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym».	
	25 A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali.	36 I siedząc, tam Go pilnowali.	36 Szydłili z Niego i żołnierze; podchodźli do Niego i podawali Mu ocet,	
			37 mówiąc: «Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie».	
Napis	26 Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: «Król Żydowski».	37 A nad głową Jego umieścili napis z podaniem Jego winy: «To jest Jezus, Król Żydowski».	38 Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: «To jest Król Żydowski».	19 Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: «Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski».
Dwóch złoczyńców	27 Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie.	38 Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.	39 Jeden ze złoczyńców, których [tam] powieszono, urągał Mu: «Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas».	20 Ten napis czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane w języku hebrajskim, łacińskim i greckim.
	28 Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony.		40 Lecz drugi, karząc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz?»	21 Arcykapłani żydowscy mówili do Piłata: «Nie pisz: Król Żydowski, ale że On powiedział: Jestem Królem Żydowskim». 22 Odparł Piłat: «Com napisał, napisałem».
Szyderstwa	29 Ci zaś, którzy przechodźli obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc: Łżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani.	39 Ci zaś, którzy przechodźli obok, przeklinali Go i potrząsali głowami,	41 My przecież - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił».	
	«Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz,	40 mówiąc: «Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, wybaw sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zejź z krzyża!»	42 I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa».	23 Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzieliłi na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu.
	30 zejź z krzyża i wybaw samego siebie!»	41 Podobnie arcykapłani z uczonymi w Piśmie i starszymi, szydząc, powtarzali:	43 Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju».	24 Mówili więc między sobą: «Nie rozdzielajmy jej, ale rzucmy o nią losy, do kogo ma należeć». Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzieliłi między siebie szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.
	31 Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili: «Innych wybawiał, siebie nie może wybawić».	42 «Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Jest królem Izraela: niechże teraz zejdzie z krzyża, a uwierzymy w Niego.		25 A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena.
	32 Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli».	43 Zaufał Bogu: niechże Go teraz wybawi, jeśli Go miłuje. Przecież powiedział: "Jestem Synem Bożym"».		26 Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój».
		44 Tak samo łżyli Go i złoczyńcy, którzy byli z Nim ukrzyżowani.		27 Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął ją do siebie.
Godzina	33 A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej.	45 Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej	44 Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej.	
Ostatnie słowa	34 O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eloi, Eloi, lema sabachthani», to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?»	46 Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eli, Eli, lema sabachthani?», to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?»		28 Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę».
Eliasz?	35 Niekórtzy ze stojących obok, słyszając to, mówili: «Patrz, wola Eliasza».	47 Słyszając to, niekórtzy ze stojących tam mówili: «On Eliasza wola».		29 Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano.
	36 Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc: «Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć [z krzyża]».	48 Zaraz też jeden z nich pobiegł i wziąwszy gąbkę, napełnił ją octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić.		
		49 Lecz inni mówili: «Poczekaj! Zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, aby Go wybawić».		
Śmierć	37 Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha.	50 A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wzywał ducha.		
Zasłona przybytku	38 A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje, z góry na dół;	51 A oto zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać.	45 Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek.	
Ostatnie słowa i śmierć		52 Groby się otworzyły i wiele ciał Świętych, którzy umarli, powstało.	46 Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego . Po tych słowach wzywał ducha.	30 A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: « Wykonało się! » i skłoniwszy głowę oddał ducha.
		53 I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli oni do Miasta Świętego i ukazali się wielu.		
Setnik	39 Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: « Prawdziwie, ten człowiek był synem bożym »	54 Setnik zaś i jego ludzie, którzy odbywali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlekli się bardzo i mówili: « Prawdziwie, Ten był synem bożym ».	47 Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu i mówił: « Istotnie, ten człowiek był sprawiedliwy ».	

fragmenty wyjątkowe dla danego Ewangelisty